

Lieta T-304/01

Julia Abad Pérez u.c.

pret

Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju

Kopējā lauksaimniecības politika — Dzīvnieku veselība — Govju sūkļveida encefalopātija — Dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzību reglamentējošie tiesību akti — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Ārpuslīgumiskā atbildība — Cēloņsakarība — Formas trūkumi — Tirgus dalībnieku apvienība — Nepieņemamība

Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedums . . II - 4861

Sprieduma kopsavilkums

1. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Interese celt prasību — Juridiska persona (EKL 288. pants)*
2. *Process — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības (Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 21. pants; Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts)*

3. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Interese celt prasību — Profesionālā apvienība (EKL 288. pants)*
4. *Ārpuslīgumiskā atbildība — Nosacījumi (EKL 288. panta otrā daļa)*
5. *Ārpuslīgumiskā atbildība — Nosacījumi (EKL 288. panta otrā daļa)*

1. Prasības par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 253. pantu un 288. panta otro daļu ietvaros juridiskas personas interese celt prasību ir mazāk atkarīga no tās statūtu normām, kas saistītas ar tās darbības mērķi, un vairāk no attiecīgās sabiedrības patiesajām darbībām, kā arī it īpaši no zaudējumiem, ko tā, iespējams, ir cietusi, veicot šīs darbības.

sības, prasības pieteikumā par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, ko, iespējams, ir radījuši Kopienu iestāde, ir jābūt ietvertiem pierādījumiem, kuri ļautu identificēt rīcību, kurā prasītājs vaino iestādi, iemesliem, kuru dēļ tas uzskata, ka pastāv cēloņsakarība starp šādu rīcību, un, iespējams, ciestajiem zaudējumiem, kā arī šādu zaudējumu raksturu un apmēru.

(sal. ar 39. punktu)

(sal. ar 44. punktu)

2. Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. pantu un Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu prasības pieteikumā ir jāietver strīda priekšmets, kā arī kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem. Lai garantētu tiesisko drošību un pareizu tiesvedības norisi, prasības pieņemamībai ir nepieciešams, ka būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem tā ir balstīta, kaut kopsavilkuma veidā, bet saskanīgi un saprotami izrietētu no paša prasības pieteikuma teksta. Lai izpildītu šīs pra-

3. Tiesības vērsties tiesā kaitējuma atlīdzināšanai saskaņā ar EKL 288. pantu profesionālajām apvienībām ir tikai tad, ja tās var izvirzīt vai nu pašas savas intereses, kas atšķiras no to biedru

interesēm, vai arī tiesības saņemt zaudējumu atlīdzību, kuras tām cedējušas citas personas.

prettiesiskums, zaudējumu esamība un cēloņsakarības esamība starp norādīto rīcību un zaudējumiem.

No vienas puses, abas profesionālās organizācijas nepamato, ka tām būtu cedētas tiesības vai tām būtu skaidri dots uzdevums iesniegt lūgumu atlīdzināt to biedru ciestos zaudējumus un kas, no otras puses, norādītu, ka to mērķis nav gūt finansiālu atlīdzību, bet gan, ka to ciestie zaudējumi ir visu to biedru ciesto zaudējumu kopsomma un šo organizāciju pašu ciestais morālais kaitējums; šis iespējamais divu organizāciju pašu ciestais morālais kaitējums tomēr nav nekādā veidā pierādīts.

Attiecībā uz pirmo no minētajiem kritērijiem pastāv prasība, ka ir jāpierāda pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, ar ko privātpersonām ir piešķirtas kādas tiesības. Runājot par prasību, ka pārkāpumam ir jābūt pietiekami būtiskam, noteicošais kritērijs, kas pierāda, ka šī prasība ir izpildīta, ir tas, ka attiecīgā Kopienu iestāde acimredzami un būtiski ir pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas. Ja šai iestādei ir visnotaļ ierobežota rīcības brīvība vai tās nav vispār, tad vienkāršs Kopienu tiesību pārkāpums var būt pietiekams, lai uzskatītu, ka pastāv pietiekami būtisks pārkāpums.

(sal. ar 52.–54. punktu)

Ja viens no minētajiem kritērijiem nav izpildīts, prasība ir pilnībā jānoraida, nepārbaudot citus kritērijus.

4. Lai iestātos Kopienas ārpusligumiskā atbildība par tās iestāžu prettiesisku rīcību EKL 288. panta otrās daļas nozīmē, ir jābūt izpildītiem šādiem kritērijiem: iestādēm pārņemtas rīcības

(sal. ar 97.–99. punktu)

5. Cēloņsakarība EKL 288. panta otrās daļas nozīmē pastāv, ja ir tieša faktiskā cēloņsakarība starp attiecīgās iestādes pieļauto kļūdu un norādītajiem zaudējumiem, un šīs sakarības esamība ir jāpierāda prasītājam.

Ja apgalvotās prettiesiskās darbības ir Kopienu iestāžu bezdarbība, tad šo bezdarbību uzskatīt par konkrētu un tiešu zaudējumu cēloni var uzskatīt tikai tad, ja tiek pierādīts, ka, ja šīs iestādes būtu

veikušas pasākumus, par kuru nepieņemšanu prasītāja tās kritizē, tad minētie zaudējumi visticamāk nebūtu radušies. Valsts iestāžu un privātu uzņēmumu darbības un bezdarbība turklāt var būt šķērslis cēloņsakarības konstatēšanai starp apgalvoto Kopienu iestāžu prettiesisko bezdarbību un apgalvotajiem zaudējumiem.

(sal. ar 101., 102., 108., 109., 131., 137., 152. un 156. punktu)